

**ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

27 червня 2017 року Залізничний районний суд м. Львова в складі:

головуючого судді Кирилюк А.І.,

при секретарі Янощук Я.О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні у м. Львові справу за адміністративним позовом Новицького Володимира Станіславовича до Покровської міської ради Дніпропетровської області про скасування рішення та зобов'язання вчинити дії,

встановив:

Представник позивача за довіреністю Реймер В.Є. звернувся до суду з позовом, який в подальшому уточнювався, в якому просить визнати протиправним та скасувати рішення Покровської міської ради № 13 від 28 квітня 2017 року про відмову у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в оренду орієнтовною площею 1771 кв.м. по вул. Уральська, 1 та зобов'язання Новицького В.С. за власний рахунок в термін до 01.06.2017 року привести самовільно зайняті земельні ділянки комунальної власності у придатний для використання стан, шляхом знесення будинків, будівель і споруд, які споруджені навколо об'єктів нерухомого майна, зобов'язати Покровську міську раду Дніпропетровської області у місячний термін надати Новицькому В.С. дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в оренду для обслуговування нерухомого майна, придбаного на підставі цивільно-правових угод орієнтовною площею 1771 кв.м., та судові витрати у вигляді сплати судового збору та вартості послуг про надання правової допомоги стягнути з Покровської міської ради на користь позивача.

Свої позовні вимоги мотивує тим, що Новицький В.С. володіє нерухомим майном, а саме: павільйон-столова, склад запасних частин, будівля контори та червоного кутка, які знаходяться за адресою: м. Покров, вул. Уральська, 1, Дніпропетровська область. Вказані будівлі та споруди були придбані відповідно до договору купівлі-продажу в ВАТ «Автомобіліст», яке на момент продажу володіло земельною ділянкою за адресою м. Орджонікідзе (Покров), вул. Уральська, 1, на підставі Державного акту про право постійного користування земельною ділянкою з цільовим призначенням для обслуговування та експлуатації основних та допоміжних будівель і споруд. 30.06.2016 року позивач звернувся до міського голови м. Покров з заявою про надання земельної ділянки, яка знаходиться за адресою: м. Покров, вул. Уральська, 1, у приватну власність. 13.07.2016 року Новицький В.С. повторно звернувся зі заявою аналогічного змісту. Однак відповідей на звернення останньому надано не було. Так, 26.08.2016 року позивач звернувся до міського голови з заявою про надання дозволу на розроблення проекту відведення вищевказаної земельної ділянки, відповіді на яку він не отримав. Після того, 09.09.2016 року Новицький В.С. через центр надання адміністративних послуг звернувся до Покровської міської ради з заявою про надання дозволу на розроблення проекту відведення вже вказаної земельної ділянки. 17.10.2016 року останньому було повідомлено про необхідність надання графічних матеріалів. 21.02.2017 року Новицький В.С. через центр надання адміністративних послуг звернувся до Покровської міської ради з заявою про надання дозволу на виготовлення проекту землеустрою, надавши усі необхідні документи, в тому числі і графічні матеріали. 28 квітня 2017р. Рішенням Покровської міської ради №13 від 28 квітня 2017р. Новицькому В.С. було відмовлено у наданні дозволу на

розробку проекту землеустрою на земельну ділянку орієнтовною площею 1771кв.м. за адресою м. Покров вул. Уральська,1. Крім того, Новицького В.С. зобов'язано в термін до 01.06.2017р. привести самовільно зайняті ділянки комунальної власності у придатний для використання стан, шляхом знесення будинків, будівель, споруд ,які споруджені навколо об'єктів нерухомого майна. Таке рішення позивач вважає протиправним та таким, що суперечить вимогам закону, а тому змішений був звернутись до суду із позовом, який просить задовольнити.

Представники позивача у судовому засіданні позов підтримали, покликаючись на мотиви такого, просили суд такий задовольнити.

У судовому засіданні представники відповідача позов заперечили. Додатково у своїх запереченнях зазначали, що позивачем Новицьким В.С. було самовільно зайнято земельну ділянку, яка знаходиться за адресою: вул. Уралька, 1 у м. Покров, у зв'язку із чим на всі його звернення до Покровської міської ради було відмовлено та винесено оскаржуване рішення, яке відповідає вимогам чинного законодавства.

Заслухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, оцінивши докази в їх сукупності, суд вважає, що позов підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до ч. 3 ст. 2 КАС України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Судом встановлено, що Новицький В.С. володіє нерухомим майном, а саме: павільйон-столова, склад запасних частин, будівля контори та червоного кутка, які знаходяться за адресою: м. Покров, вул. Уральська, 1, Дніпропетровська область. /а.с.7-12/. Вказані будівлі та споруди були придбані відповідно до договору купівлі-продажу в ВАТ «Автомобіліст»/а.с.81-85/

На момент продажу ВАТ «Автомобіліст» користувалось земельною ділянкою за адресою м. Орджонікідзе (Покров), вул. Уральська, 1, на підставі Державного акту про право постійного користування земельною ділянкою II-ДП №000146 з цільовим призначенням для обслуговування та експлуатації основних та допоміжних будівель і споруд./а.с.13-14/

30.06.2016 року, 13.07.2016 року, 26.08.2016 року позивач звертався до міського голови м. Покров з заявою про надання земельної ділянки, яка знаходиться за адресою: м. Покров, вул. Уральська, 1, у приватну власність та з заявою про надання дозволу на розроблення проекту відведення вищевказаної земельної ділянки. Однак відповідей на звернення останньому надано не було. /а.с.15-17-17зворот/

В запереченнях поданих представником відповідача 02.06.2017 року вбачається, що на вищевказані звернення позивачу було надавались відповіді /а.с. 225-229/

09.09.2016 року Новицький В.С. через центр надання адміністративних послуг звернувся до Покровської міської ради з заявою про надання дозволу на розроблення проекту відведення вже вказаної земельної ділянки. 17.10.2016 року останньому було повідомлено про необхідність надання графічних матеріалів./а.с.145/

Після чого, 21.02.2017 року Новицький В.С. через центр надання адміністративних послуг звернувся до Покровської міської ради з заявою про надання дозволу на виготовлення проекту землеустрою, надавши усі необхідні документи, в тому числі і графічні матеріали./а.с.19зворот-21/

28 квітня 2017р. Рішенням Покровської міської ради №13 від 28 квітня 2017р. Новицькому В.С. було відмовлено у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою на земельну ділянку орієнтовною площею 1771кв.м. за адресою м. Покров вул. Уральська,1, та зобов'язано в термін до

01.06.2017р. привести самовільно зайняті ділянки комунальної власності у придатний для використання стан, шляхом знесення будинків, будівель, споруд, які споруджені навколо об'єктів нерухомого майна./а.с.25-26/

Так, в силу положень ст.14 Конституції України, право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.

Відповідно змісту ч.2 ст.19 Конституції України, ч.3 ст.24 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" органи, зокрема, місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, та керуються у своїй діяльності Конституцією і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України.

Згідно п.34 ч.1 ст.26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" виключно на пленарних засіданнях, зокрема, міської ради вирішуються відповідно до закону питання регулювання земельних відносин.

Відповідно до ст. 116 Земельного кодексу України, громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної та комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень.

Згідно п. «г» ч.1 ст.121 ЗК України, громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності, зокрема для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в містах - не більше 0,10 гектара.

Згідно ч.1 ст.122 ЗК України, міські ради передають земельні ділянки у власність або у користування із земель комунальної власності відповідних територіальних громад для всіх потреб.

Порядок безоплатної приватизації земельних ділянок громадянами визначений в статті 118 ЗК України.

Так, згідно ч. 6,7 ст.118 ЗК України, громадяни, зацікавлені в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки із земель державної або комунальної власності для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибної ділянки), подають клопотання до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу. У клопотанні зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовні розміри. До клопотання додаються графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки, погодження землекористувача (у разі вилучення земельної ділянки, що перебуває у користуванні інших осіб) та документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі (у разі надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства).

Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, розглядає клопотання у місячний строк і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.

При цьому суд наголошує, що зазначеною нормою встановлено вичерпний перелік підстав для відмови у наданні дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної

ділянки.

З матеріалів справи вбачається, що підставою для відмови у наданні позивачу Новицькому В.С. дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення спірної земельної ділянки для передачі її у власність є те, що останній здійснив самочинне будівництво на такій.

Однак, підставами для відмови у наданні дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, відповідно до ч.7 ст.118 ЗК України, можуть бути лише невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку. Перелік вказаних підстав є виключним і розширеному тлумаченню не підлягає.

Проте, рішення відповідача про відмову позивачу у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою для відведення земельної ділянки не містить будь-яких посилань на невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку. Водночас така підстава для прийняття відповідного рішення як те, що право на земельній ділянці здійснено самочинне будівництво, ч.7 ст. 118 ЗК України, не передбачена.

Так, судом встановлено, що актом від 21.03.2016 р. про «виявлення самочинного будівництва по вул. Уральська, 1», складеним головним архітектором - начальником відділу архітектури та інспекції державного архітектурно - будівельного контролю виконкому Покровської міської ради Ломовою З.П., та головним спеціалістом відділу Галановою В.В. зафіксований факт проведення будівельних робіт по вул. Уральській. 1. На час обстеження зафіксовано влаштування дерев'яної опалубки, частково заповненої бетонним розчином, яка примикає до павільйону столової та відгороджує частину території, що належить до земель комунальної власності. Роботи виконуються особами без дозвільних документів.

31.03.2016 р. тими ж посадовими особами було проведено повторно перевірку вказаного об'єкта будівництва. За період між двома перевітками на об'єкті виконано роботи по влаштуванню бетонної стрічкової основи по периметру споруди, що будується, та каркасу самої споруди з металоконструкцій./а.с.150/

13.04.2016 р. комісією, створеною розпорядженням міського голови від 07.12.2015 р. за №224-р «Про створення комісії щодо проведення обстежень земельних ділянок комунальної власності, які використовуються суб'єктами господарювання»-було обстежено територію по вул. Уральська, 1 і виявлено факт самовільного зайняття земельної ділянки комунальної власності. На земельній ділянці площею 150 м. здійснювалися будівельні роботи, а саме - самовільна прибудова конструкцій до павільйону їдальні, яка належить на підставі договору купівлі-продажу Новицькому В.С., але право власності на момент обстеження не було зареєстровано у встановленому законом порядку./а.с.154/

Відповідач письмово повідомив Новицького В.С. про те, що 20.05.2016 року відбудеться засідання комісії по визначенню розмірів збитків, що підлягають відшкодуванню за фактичне використання земельної ділянки. Однак. Новицький В.С. на засідання комісії 20.05.2016 року без поважної причини не прибув, але надіслав на адресу виконкому Покровської міської ради лист від 19.05.2016 року в якому повідомив, що земельна ділянка по вул. Уральська, 1 площею 3.9078 га. належить ПрАТ «Автомобіліст», а відносини між ним та ПрАТ «Автомобіліст» стосовно використання земельної ділянки по вул. Уральська, 1, врегульовані відповідним договором. Заборгованість по орендній сплаті відсутня, а отже жодних збитків територіальній громаді міста в

Відповідно до акту відділу архітектури та інспекції державного архітектурно-будівельного контролю виконкому Покровської міської ради від 19.09.16 року, встановлено, що на земельній ділянці, яка належить територіальній громаді міста, без дозвольних документів до павільону столової по вул. Уральська, 1 м. Покров прибудовано одноповерхову споруду прямокутної форми загальною площею 301,5 кв.м. Встановити особу забудовника заходами перевірки не вдалось./а.с. 247/

Водночас, питання знесення об'єктів самовільного будівництва в нормовано ч.7 ст. 376 ЦК України та статтею 38 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», якими обумовлено, що такий демонтаж відбувається виключно на підставі рішення суду за наслідками відповідних позовів органів місцевого самоврядування та державного архітектурно-будівельного контролю.

В той же час, рішення вказаних органів пр. демонтаж самовільно збудованих об'єктів не є обов'язковими до виконання, оскільки знесення здійснюється у добровільному порядку або шляхом звернення до суду з відповідним позовом.

Постановою пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 30.02.2012 року № 6 «Про практику застосування судами статті 376 Цивільного кодексу України (про правовий режим самочинного будівництва)» роз'яснено, що знесення самочинного будівництва є крайньою мірою і можливе лише тоді, коли використано усі передбачені законодавством України заходи щодо реагування та притягнення винної особи до відповідальності.

Суд критично відноситься до вказаних заперечень відповідача, оскільки Новицький В.С. придбав майно 30.12.2009 року та набув право власності на вищевказані приміщення 21.07.2016 року, а належних доказів, які б свідчили, що саме позивачем здійснювалось самочинне будівництво, суду не надано. Крім того, відповідачем не надано доказів, та не вказана конкретна шкоди, заподіяна позивачем.

*1328*4248595*1*1*

випадках, передбачених законом, будівництва, яке проводиться з порушенням містобудівної документації і проектів окремих об'єктів, а також може заподіяти шкоди навколишньому природному середовищу».

З аналізу вищевказаної норми слідує, що до компетенції відповідача належить виключно здійснення і в установленому порядку контролю та зупинення у випадках, передбачених законом, будівництва. Проте, контрольні повноваження та повноваження зупиняти будівництво, як тимчасовий захід, не мають нічого спільного із повноваженнями виносити рішення про зобов'язання до вчинення певних дій, зокрема, до знесення у певний термін будь-яких об'єктів.

Таким чином, повноваження, передбачені підпунктом 3 пункту «б» частини 1 статті 31 Закону України «Про місцеве самоврядування» не надають відповідачу права приймати рішення обов'язкового характеру стосовно зобов'язання осіб вчиняти певні дії, зокрема, до знесення у певний термін будь-яких об'єктів.

З огляду на вищевикладене, враховуючи те, що Покровською міською радою Дніпропетровської області при прийнятті оскаржуваного рішення було порушено вимоги ч.7 ст.118 ЗК України та відмовлено позивачу у наданні дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки на підставі, що не передбачена зазначеною нормою, тому позовні вимоги в частині визнання незаконним та скасування рішення суб'єкта владних повноважень підлягають задоволенню.

Щодо позовної вимоги про зобов'язання відповідача зобов'язати Покровську міську раду Дніпропетровської області у місячний термін надати Новицькому В.С. дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в оренду для обслуговування нерухомого майна, придбаного на підставі цивільно-правових угод орієнтовною площею 1771 кв.м., суд наголошує, що таке є дискреційним повноваженням органу місцевого самоврядування, що дають можливість на власний розсуд визначити зміст рішення або вибрати один з кількох варіантів рішень і суд не може підміняти відповідні органи і зобов'язувати їх виносити певне рішення.

Відповідно до ст. 162 КАС України, при вирішенні справи по суті, суд може задовольнити адміністративний позов повністю або частково чи відмовити в його задоволенні повністю або частково, у разі задоволення адміністративного позову суд може прийняти постанову про визнання протиправними рішення суб'єкта владних повноважень чи окремих його положень, дій чи бездіяльності і про скасування або визнання не чинним рішення чи окремих його положень, про поворот виконання цього рішення чи окремих його положень із зазначенням способу його здійснення.

Суд може прийняти іншу постанову, яка б гарантувала дотримання і захист прав, свобод, інтересів людини і громадянина, інших суб'єктів у сфері публічно - правових відносин від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

З огляду на вищенаведене, суд приходять до переконань про те, що Покровську міську раду Дніпропетровської області слід зобов'язати у місячний термін повторно розглянути питання, щодо надання Новицькому В.С. дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в оренду для обслуговування нерухомого майна, придбаного на підставі цивільно-правових угод орієнтовною площею 1771 кв.м.

У частинах 1 та 2 статті 16 КАС України зазначається, що кожен має право користуватися правовою допомогою при вирішенні справ в адміністративному суді, яка надається в порядку, встановленому законом.

Для надання правової допомоги при вирішенні справ у судах в Україні діє адвокатура. У випадках, встановлених законом, правова допомога може надаватися й іншими фахівцями в галузі права. Порядок і умови надання правової допомоги, права й обов'язки адвокатів та інших фахівців у галузі права, які беруть участь в адміністративному процесі і надають правову допомогу, визначаються цим Кодексом та іншими законами.

Статтею 34 Правил адвокатської етики передбачено, що адвокат має право, окрім гонорару, стягувати з клієнта кошти, необхідні для покриття фактичних витрат, пов'язаних з виконанням доручення, якщо обов'язок клієнта з погашення цих витрат визначено угодою. В угоді про надання

правової допомоги мають бути визначені види передбачуваних фактичних витрат, пов'язаних з виконанням доручення (оплата роботи фахівців, чий висновок запитуються адвокатом, транспортні витрати, оплата друкарських, копіювальних та інших технічних робіт, перекладу та нотаріального посвідчення документів, телефонних розмов тощо), порядок їх погашення (авансування, оплата по факту в певний строк і т. ін.) та може бути визначений їх обсяг.

Склад та розмір витрат, пов'язаних з оплатою правової допомоги, входить до предмету доказування по справі.

На підтвердження витрат на правову допомогу суду позивачем були надані копія договору про правову допомогу від 10.03.17 року укладеному між адвокатом Дідух А.В. та фізичною особою підприємцем Новицьким Володимиром Станіславовичем, копія квитанції до прибуткового касового ордеру, акт прийняття-передачі наданих послуг від 10.03.17 року, укладений між адвокатом Дідух А.В. та фізичною особою підприємцем Новицьким Володимиром Станіславовичем, лист з назвою «витрати за надання юридичних послуг відповідно до договору про надання допомоги від 10.03.17 року»/а.с. 79, 80, 271, 272/.

Аналізуючи вказані докази, суд приходить до наступного. Стороною договору про правову допомогу від 10.03.17 року, та акту від 10.03.17 року є фізична особа - підприємець Новицький Володимир Станіславович, в той час як позивачем по справі є Новицький В.С., як фізична особа. Відповідно до копії квитанції до прибуткового касового ордеру гроші в сумі 20.000 гривень, надані також Новицьким В.С., як фізичною особою. В матеріалах справи відсутні відповідні докази про те, що Дідух А.В. є адвокатом, або іншим фахівцем в галузі права. Останнє стосується і представників позивача, що приймали участь в судових засіданнях. Відповідно до тексту акту прийняття - передачі наданих послуг, складеному 10.03.17 року /а.с. 271/, зазначено що відбулось приймання - передача послуг, наданих з 10.03.17 року по 17.05.17 року на суму 20.000 гривень. З огляду на зазначення дат у останньому суд не може визначити, вказаний акт як допустимий доказ.

В листі з назвою «витрати за надання юридичних послуг відповідно до договору про надання допомоги від 10.03.17 року» зазначено, що він підписаний тільки адвокатом Дідух А.В., але підпис вказаної особи не збігається з його підписами в попередніх документах. Відповідно до переліку послуг у «витратах...» у справі наявні докази лише трьох інформаційних запитів за № п/п 1, 3, 6, при цьому з «витрат...» не можливо однозначно визначити час витрачений на виготовлення цих інформаційних запитів. До «витрат...» включені зміни до позовної заяви, погодинна оплата за участь в судовому засіданні 22.05.17 року (яке не відбулось), двох представників на протязі двох годин, та подальших судових засіданнях. Вказані зміни до позовної заяви та судові засідання по часу знаходяться поза межами часу акту прийняття-передачі наданих послуг, складеному 10.03.17 року /а.с. 271/, а Дідух А.В. жодної участі при розгляді справи у суді не приймав, інші ж представники не надали доказів, що мають трудові, або договірні відносини з Дідухом А.В. Крім того, під час судових засідань був присутній тільки один представник позивача – Реймер В.Є., інші представники були присутні в залі судового засідання лише частково.

З огляду на наведене, неналежність наданих доказів, недоведеність витрат, враховуючи ст. 90 КАС України, де вказано, що до витрат на правову допомогу відносяться витрати, пов'язані з оплатою допомоги адвоката або іншого фахівця в галузі права, які надають правову допомогу за договором, суд приходить до висновків, що у задоволенні позову в частині вимог стягнення з відповідача на користь позивача вартості послуг про надання правової допомоги слід відмовити.

Згідно із ст.11 КАС України розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

В силу вимог ст.ст. 71, 86 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення. Суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні.

Відповідно до частини 1 ст.94 КАС України якщо судове рішення ухвалене на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати за рахунок відповідача.

З урахуванням наведеного, з відповідача на користь позивача слід стягнути сплачений останнім розмір судового збору, що підтверджується квитанцією про оплату судового збору. / а.с.22/

Перевіривши юридичну та фактичну обґрунтованість доводів сторін, оцінивши докази суб'єкта владних повноважень на підтвердження правомірності своїх дій та докази, надані позивачем, суд приходить до переконання, що адміністративний позов Новицького В.С. підлягає частковому задоволенню.

Керуючись ст. 14, 19, 140 Конституції України, ст. 24, 26, 59 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", ст. 116, 118, 121, 122 Земельного кодексу України ст. 70, 71, 79, 86, 87, 90, 94, 158 - 163, 167, 254 КАС України суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Позов задовольнити частково.

Визнати протиправним та скасувати рішення Покровської міської ради № 13 від 28 квітня 2017 року про відмову у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в оренду орієнтовною площею 1771 кв.м. по вул. Уральська, 1 та зобов'язання Новицького В.С. за власний рахунок в термін до 01.06.2017 року привести самовільно зайняті земельні ділянки комунальної власності у придатний для використання стан, шляхом знесення будинків, будівель і споруд, які споруджені навколо об'єктів нерухомого майна.

Зобов'язати Покровську міську раду Дніпропетровської області у місячний термін розглянути питання, щодо надання Новицькому В.С. дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в оренду для обслуговування нерухомого майна, придбаного на підставі цивільно-правових угод орієнтовною площею 1771 кв.м.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень - Покровської міської ради Дніпропетровської області на користь Новицького Володимира Станіславовича суму сплаченого судового збору у розмірі 640 грн. 00 коп.

В решті позову відмовити.

Постанова може бути оскаржена в апеляційному порядку до Львівського апеляційного адміністративного суду через Залізничний районний суд м. Львова шляхом подачі в десяти денний строк з дня проголошення постанови апеляційної скарги.

Повний текст постанови складений 27.06.17

Суддя:(підпис). З оригіналом згідно.

Суддя: